

Äänitteen nimi: Kausi 2 jakso 4.mp4

Äänitteen kesto: 00:36:27

Asiakas: roosa.vejola@samok.fi

Merkkien selitykset:

[?] = sanan kirjoitusasusta ei voi olla täysin varma, mutta merkitys on ainakin sinne päin. Sanan äänityskohta merkitään tekstiin ylös esim. [sana? 00:15:44]

[??] = sanasta ei voinut saada selvää, joten se on täysin epävarma tai sitä ei voitu kirjata ylös lainkaan. Sanan äänityskohta merkitään tekstiin ylös esim. [?? 00:15:44]

[**tekstiä**] = äänet tai litteroimatta jätetyt kohdat merkitään tekstiin hakasulkeisiin, esim. [naurahtaa] tai [haastattelu keskeytyy hetkeksi, kun haastateltava vastaa puhelimeen]

[äänite alkaa]

Haastattelija 1 [00:00:40]: Moikka moi ja tervetuloa takasin SAMOK:in EU kiinnostaa - podcastin pariin. Tänään me keskustellaan opiskelijaliikkeestä Euroopassa. Me sivuttiinki tätä teemaa jo yhdessä viime vuoden podcast-jaksossa, mutta paneudutaan nyt tähän vähän tarkemmin. Mä oon SAMOK:in Eurooppapolitiikan asiantuntija Roosa Veijola, ja mun kanssa studiossa meillä on SAMOK:in hallituksen jäsen Ida Flemmich.

Haastattelija 2 [00:01:05]: Moi moi.

Haastattelija 1 [00:01:06]: Ja lisäksi meil on vieraana SAMOK:in vuoden 2012 puheenjohtaja ja sit meidän kattojärjestö European Student Union:in hallituksessa vuonna 2013 toiminut Elin Blomqvist-Valtonen, tervetuloa Elin.

Puhuja 2 [00:01:19]: Moikka moi, ja kiitos.

Haastattelija 1 [00:01:21]: Ihanaa ku tulit meidän vieraaks. Ja itse asiassa heti alkuun, voisiks sä Elin vähän esitellä itseäs meille?

Puhuja 2 [00:01:28]: No joo, mun mielest sä teit sen jo aika hyvin. Mä oon siis Elin Blomqvist-Valtonen ja tosiaan olin 2012 SAMOK:in puheenjohtaja. Ennen sitä vaikutin tossa opiskelijakunta ASK:ssa Arcadassa. Ja tota sit jotenki sen puheenjohtajavuoden aikana alko kasvaa sellanen halu ja jotenki tunne siitä, että mä en oo vielä tehny kaikkee tälle opiskelijaliikkeelle ja sit mä lähdin ehdolle ESU:un hallituksen jäseneks ja mut valittiin, ja sit mä olin vuoden ESU:ssa. Siitä se vaikuttamisura sit oikeestaan lähtiki. Nykyään mä työskentelen ammattiliitossa, mut mä oon ollu Allianssissa töissä KV-asiantuntijana, ja harrastuksena tälle pikku sivutoimena teen kuntapolitiikkaa ja aluepolitiikkaa ja tuolla Porvoossa vaikutan sitte kaupungin hallituksen varapuheenjohtajana ja sitte aluevaltuuston varapuheenjohtajana. Muun muassa tämmöstä.

Haastattelija 1 [00:02:16]: Vaikuttajakonkari.

Puhuja 2 [00:02:19]: Noh.

Haastattelija 1 [00:02:20]: Ja sul on mun mielest tos näkyy, et sä oot ollu aluetasolla, paikallistasolla, valtakunnallisella tasolla, ja sitte vielä eurooppalaisella tasolla, et kaikki vaikuttamisen tasot käyty läpi.

Puhuja 2 [00:02:32]: Joo, se on ollu ihan mielenkiintosta nähä ja kattoo.

Haastattelija 1 [00:02:35]: Joo. Täs on nyt mulla tämmönen lämmittelykysymys vielä teille molemmille, Idalle esitän saman kysymyksen, ku te ette kumpikaa vielä ollu studiossa, ni tota miks teitä on kiinnostanu erityisesti opiskelijaliikkeen kansainvälinen luonne, nyt näistä tasoista ku puhuttiin äsken?

Puhuja 2 [00:02:52]: Ida alota sä?

Haastattelija 2 [00:02:53]: No mä voin alottaa. Tota no tää kansainvälinen opiskelijaliike on aika uus mulle, tai mä oon tehny sitä vaan tän vuoden ajan, mutta kiinnostanu ehkä erityisesti se, että siellä on niin paljon erilaisia ihmisiä. Niillä ihmisillä on niin erilaiset taustat ja me opiskellaan niin eri asioita, mut jotenki me silti päädytään yhteen ja tehdään niitä yhteisiä päätöksiä ja yritetään oikeesti yhdessä tehdä vaikutusta opiskelijoiden elämään. Se ehkä on mulle tänä vuonna ollu se erityisen positiivinen yllätys.

Puhuja 2 [00:03:23]: Mä luulen, et mulle, siis tälle ku tää on varmaa ekoi kertoi ku mä mietin tätä oikeesti. Mun mielest se tuli vähän niinku luonnostaan, että en mä ehkä koskaan ajatellu, että mä alan tekee kansainvälist opiskelijatoimintaa. Mä lähin ASK:in hallitukseen aikoinaan mukaan KV-vastaavaks, ja mua kiinnosti oikeestaan ne tutkinto-opiskelijat. Mä muistan sillon ku mä alotin tutorina, ja sit mä aattelin, et tehtiin hirveesti toimintaa näille vaihto-opiskelijoille, mut sit oli nää KV-, niinku nää tutkariopiskelijat, jotka oli aika yksin siellä ja niit ei oikee kohdattu mitenkää. Me oltii hirveen kiinnostunei saamaan niit mukaan toimintaan ja tapahtumiin, mutta ei niit oikee nähny ja niit ei oikee tavannu ja ei tienny miten tavottaa niit. Sit mä aattelin, et tässähän on mulle tämmönen pikkunen pala purtavana. Sit mä lähin KV-vastaavaks hallitukseen, ja sit jotenki sit, ku mä olin SAMOK:ssa, ni mä en tiedä miten nykyään, mut siihen aikaan jaettiin sitte puheenjohtajistossa varapuheenjohtajan kaa tiettyjä vastuita, ni sit se oli jotenki hirveen luonnollista, et mulle tulis sitte tietynlainen vastuu KV-sektorin kanssa siit kansainvälisestä toiminnasta. Ehkä jo ku mä oon ruotsinkielinen, ni siit tulee se pohjoismainen tai skandinaavilainen yhteistyö, ja sit se vaan lähti siitä jotenki. Sit mä muistan, et mä ekois tapahtumis jo olin sillee, et oh yeah, this is my place to be, et täst mä niin tykkään. En mä tiää, se vaa jotenki tuli.

Haastattelija 1 [00:04:54]: Joo. No mut toi oli hauska kuulla, tai ei nyt hauska, mutta mielenkiintoista kuulla, et sä löysit tavallaan sen ongelman ja halusit lähtee ratkasemaan sitä ja sit se siitä laajeni.

Puhuja 2 [00:05:03]: Nii, et en mä ollu koskaan, siis herran jestas sillon, ku lähti opiskelijakuntatoimintaan mukaan, ni mä koskaan aatellu, et mä oisin SAMOK:ssa, tai saatika se, et mä oisin jossain ESU:n hallitukses. Et se kaikki vaa polut johti toisiinsa jotenki.

Haastattelija 1 [00:05:18]: Nii, mut silleenhä se aika usein meneeki. Toki jotku ihmiset on tosi sillee, et ne tietää nuorena, et tonne mä haluan ja tota mä tavottelen.

Puhuja 2 [00:05:24]: Joo, mä en kyl todellakaa, enkä vieläkkää tiä.

Haastattelija 1 [00:05:27]: Mut mun mielest on lohdullista, ja aika monet polut löytyy sitte aina asia johtaa toiseen ja sit sä tiedät, et onks tää nyt se juttu vai ei.

Puhuja 2 [00:05:35]: Nii ja joskushan tekee herran jestas vähän sivusteppei myös ja huomaa, että tää ei nyt ollu mua varten. Ja seki on ihan fine, mutta sit ku ne vaa joskus ne polut menee vaan eteenpäin, ni sehän on kaikist siistein. Ja täs tapaukses kävi just sillee.

Haastattelija 1 [00:05:48]: Jep.

Haastattelija 2 [00:05:50]: No miksi sitten riviopiskelijan pitäisi olla kiinnostunu kansainvälisestä politiikasta, esimerkiks just EU:sta? Tai miten kansainvälinen työ EU:ssa tai muussa KV-organisaatiossa vaikuttaa riviopiskelijaan?

Puhuja 2 [00:06:04]: Tämmönen pieni kysymys tähän alkuun.

Haastattelija 2 [00:06:05]: Joo, tää oli tämmönen.

Haastattelija 1 [00:06:07]: Suoraan ytimeen lämmittelyjen jälkeen.

Haastattelija 2 [00:06:09]: Siis kyllä, lämmittelykysymys meni jo, nyt mennään suoraan asiaan.

Puhuja 2 [00:06:13]: Monestihan me jotenki aatellaan niin, et se mitä tapahtuu siel EU:ssa, ni ei se vaikuta meihin, se on se EU, se on siellä kaukana, mutta tosiasiahan on ihan toisenlainen. Edelleen se on niin, että koulutuspolitiikkaa tehdään kansallisesti ja ne päätökset, niinku Suomen koulutuspolitiikasta, ni ne on Suomen käsissä. Mutta koko ajan enemmän ja enemmän tulee sääntely EU:n tasolta, jotka vaikuttaa tavalla tai toisella meidän koulutuspolitiikkaan, meidän koulutuksen sisältöihin, ja myös siihen, et mihin tää meidän politiikka suuntaa tääl Suomessa. Mä oon aina sanonu, että nuoret tai opiskelijat, ni ei se oo mikään semmonen ryhmä, et näitä pitäis kuulla sillon, ku puhutaan opiskelusta. Joka ikinen asia politiikassa vaikuttaa opiskelijoihin tavalla tai toisella. Sen takii pitäis todellaki olla kiinnostunei siitä, mitä siel EU-tasolla tehdään. Esimerkiks siel säännellään vapaasta liikkumisesta. Siit, et EU:n takii on tullu mahdollisuus siihen, et me voidaan liikkua ja opiskella lähtökohtasesti missä tahansa. Sit kaikkii opintotukijärjestelmä on kansallinen, mut siitki on viitteitä ja on olemassa kehyksiä siitä, jotka tulee kansainväliselt tasolt EU:sta. Kaikki nää asiat, et paljon vaikuttaa siihen, mitä EU-tasolla päätetään ja tehdään ja sitte Suomi on tietyis asiois aina vähän kriittinen, koska me halutaan nimenomaan säilyttää se päätäntävalta tääl ittellämme, mutta joskus sillon tällön se komissio sit kuiteski päättää jotain siitä, ja sitte me joudutaan tai saadaan noudattaa.

Haastattelija 1 [00:07:51]: Mä uskon, et presidentti laittaa asioita liikkeelle.

Puhuja 2 [00:07:52]: Juuri näin, eiku näin se just menee. Ja sitte myös EU:n tasolla tehdään itse asiassa paljonkin koulutuspolitiikkaa, jotka sit jollain viiveellä tulee tänne.

Haastattelija 1 [00:08:02]: Jep. Voisin tarttua muutamaan juttuun. Toi oli must hyvin sanottu, että kaikki vaikuttaa opiskelijoihin, ja myös se, että vaikka vapaa liikkuvuus, moni asia, mikä me otetaan aika itsestänselvyytenä, varsinkin nuori sukupolvi, joka on tavallaa eläny tässä EU-yhteiskunnassa, tai siinä Suomessa, joka on osa EU:ta, niin ei tavallaan nähdä sitä, mitä oli ennen EU:ta. Se oli hyvä pointti. Ehkä voisin yhen esimerkin viel mainita Erasmus Plus -ohjelma esimerkiks, jota me tossa aiemmassa jaksossa käsiteltiin, ni se on sellanen tosi konkreettinen nimenomaan korkeakouluopiskelijoihin liittyvä esimerkki siitä miten EU vaikuttaa, miten kansainvälisel tasolla tehdään yhteistyötä. Eli Erasmus -ohjelmahan niinku on se järjestelmä, mitä kautta sä pääset vaihtoon, se on suosituin vaihto-ohjelma, ja sitä kautta saat myös rahoitusta sinne vaihtoon tai harjotteluun ulkomaille. Se on niinku, mun mielest sanallisesti semmonen hyvä, suoraan korkeakouluopiskelijoita koskeva esimerkki.

Puhuja 2 [00:08:59]: Näin on, ja se rahoitus mitä komissio ja parlamentti laittaa Erasmus Plus -ohjelmaan, se vaikuttaa suoraan siihen, et paljon suomalaisia pystyy lähtee vaihtoon esimerkiks. Miten monta me voidaan lähettää ja miten monta me voidaan ottaa tänne.

Haastattelija 1 [00:09:12]: Kyllä, just näin. Mut tosiaan, ihan niinku monia muitaki politiikan osa-alueita, myös koulutuspolitiikkaa käsitellään eri tasolla, niinku tos aiemmin jo puhuttiin Elin on ollu kaikilla näil tasoilla vaikuttamassa ja tässä päästäänki siihen, mitä opiskelijaliike itsessään on kansainvälisellä, tai oikeestaan eurooppalaisella tasolla.

Haastattelija 2 [00:09:31]: Joo, ihan kuten SAMOK edustaa kaikkia Suomen ammattikorkeakouluopiskelijoita, niin ESU eli European Student Union edustaa meitä kaikkia Euroopan korkeakouluopiskelijoita Euroopan tasolla. SAMOK on siis ESU:n jäsen, ja ESU on meidän kattojärjestö, jonka jäseniä on eri Euroopan maiden kansalliset opiskelijajärjestöt. Roosa voisiks sä kertoo vähän enemmän tosta ESU:sta ja kuinka oleellinen osa se on meidän tän päivän teemaa?

Haastattelija 1 [00:09:58]: Joo. Toi on mun mielest, pakko tarttua tähän kattojärjestö -sanaan, koska täähän on tämmönen kaikki järjestöaktiivit tietää nää kattojärjestö -termi, mut mun tekis mieli piirtää tähän joku semmonen kuva, että täällä on tämä kattojärjestö ja sitten on nämä kansalliset järjestöt alla. Mut tosiaan kattojärjestö European Student Union on 45 kansallisen opiskelijajärjestön kattojärjestö 40:stä eri Euroopan maasta. Ja nyt heti joku voi olla sillee, noh miks niitä maita nyt on vähemmän ku järjestöjä, niin tää johtuu siitä, että joissakin maissa on sitte useempi järjestö, esim. meidän koto-Suomessa meillä on SYL ja SAMOK. SAMOK edustaa AMK-opiskelijoita ja SYL yliopisto-opiskelijoita ja me tehdään yhteistyötä ESU:ssa. Mut tosiaan ESU edistää ja edustaa lähes 20 miljoonan opiskelijan koulutuksellisia, sosiaalisia, taloudellisia ja kulttuurisia etuja kaikissa keskeisissä eurooppalaisissa päätöksentekokelemissä, esimerkiks Euroopan Unionissa, UNESCO:ssa ja [Bolognan? 00:10:54] -seurantaryhmässä. Vuosien varrella ESU on kokenu monia muutoksia ja siit on tullu sellanen, mitä se tänä päivänä on, eli ammattimainen edunvalvontajärjestö, jolla on vaikutusvaltaa ja joka ihan tunnustetaan tärkeeks sidosryhmäksi eri Euroopan järjestöissä. ESU:lla on toimisto EU:n sydämessä Brysselissä totta kai, ja siellä työskentelee

puheenjohtajisto ja sitten ESU:n työntekijät. Mutta Ida, missä tää kaikki sai alkunsa? Pieni historiakatsaus tähän väliin kiitos.

Haastattelija 2 [00:11:25]: Historiakatsaukses on just parasta, mä oon tämmönen vähän historiafriikki, ni tää on todella kiinnostavaa. Mutta siis, ESU on perustanut seitsemän kansallista opiskelijaliittoa silloin vuonna 1982, nää opiskelijaliitot tuli Norjasta, Iso-Britanniasta, Ruotsista, Islannista, Ranskasta, Tanskasta ja Itävalloista. Myöhemmin tähän liittyi myös paljon muita järjestöjä, esimerkiksi Itä-Euroopan poliittiset muutokset 1980-luvun lopulla vaikuttivat myös ESU:un, ja sillä se avautui sitten entisen Itä-Euroopan opiskelijoiden kansallisille liitoille, mikä sit tarkoitti, että ESU sai suurta laajennusta.

Haastattelija 1 [00:12:04]: Niimpä. Ja tosiaan, ku Euroopassakin korkeakoulutus alko näkymään enemmän, meillä tuli tää Bolognan-prosessi, joka avataan muuten meidän viime kauden jaksossa, ni käyppäs sieltä kuuntelemassa mitä se tarkoittaakaan, mutta voin tässä myös lyhyesti mainita, että se on siis koko Euroopan laajuinen korkeakoulutuksen kehittämisen kanava. Tosiaan myös EU:hun tuli koulutuspolitiikkaa ja sen myötä ESU muuttu pelkästä tämmösestä tiedonjako-organisaatiosta enemmän tämmöseks lobbaus-organisaatioksi. Eli voidaan sanoa, et nykyään se on siinä ihan ammattimainen.

Haastattelija 2 [00:12:40]: Mutta, saadaksemme lisää tietoja, ettei teidän tarvitse kuunnella pelkästään meitä kahta koko jakson ajan, ni meil on täällä Elin, joka on itse ollu ESU:n hallituksessa, elikkä ihan kokemusasiantuntija löytyy. Me kerrottiin tässä ESU:n historiasta, mutta mitä ESU sitten tarkemmin tekee Euroopan tasolla?

Puhuja 2 [00:12:58]: Mun pitää palata vähän tähän historiaan.

Haastattelija 2 [00:13:00]: Totta kai.

Puhuja 2 [00:13:01]: Sillon, ku mä olin vielä ESU:ssa, ni ESU:lla silloin niit järjestöi oli viel siis kolme, oli ESIB, ESU, ja sitten nyt mä en muista sitä kolmatta nimee, mut tää oli just lähtösin siitä fuusiosta, mitä sit tapahtu nää itäblokin mukaantulon aikana. Ja sitte me jouduttiin aina, siis tää on fun fact ja tää on paras osa koskaan ESU:n liittokokouksii oli se, et ku oltii taputeltu ESU:n liittokokous, sit avattiin seuraavan järjestön liittokokous, nuijittiin ne samat päätökset, ja sitte vielä kolmas nuijittiin, sit lähetettiin pois. Et siihen aikaan se oli viel tällästä, kunnes sitten pitkän pitkän pitkän aikajanan loputtua, ni saatiin nää muut sitte ajettua niin sanotusti alas ja jäljelle jäi sitte suuri ja mahtava ESU. Mut, et tää on tällanen fun fact, ja ne on hyvii muistoi siellä. Mutta mitä sä kysytkää?

Haastattelija 2 [00:13:54]: Kysyin, että mitä sit ESU oikeasti tekee Euroopan tasolla, mitä ne siellä tekee?

Puhuja 2 [00:13:59]: No siis ESU:han tekee ihan tosi tosi paljon. Paljon sellasta mä väitän, että mitä me ei nähdä myöskään SAMOK-laiset ei nää sitä kaikkee. Mä en oo ihan varma, et näkeeks ne hallituksen jäsenet siel ESU:skaa kaikkee mitä siel tapahtuu. Mutta siis ESU on tosi aktiivinen kaiken maailman projekteissa, jotka EU-tasolla tai tietyissä maissa jollain tavalla edistää tai kehittää opiskelijoiden asemaa. Se johtuu osittain siitä, et se rahoituskuvio on sillä tavalla aika hankala, eli ESU:n rahoitus tulee siitä, että tietysti nää jäsen

opiskelijaliitot rahottaa tietyn osan, ja sitte osan siit toiminnasta rahoitetaan eri projekteil, jotka tulee yleensä komissiolta. Ja sitten pitääkin olla aktiivinen tietyis projekteis ja olla vetovastuussa. Eli paljon on projektitoimintaa, ainaki oli siihen aikaan.

Haastattelija 1 [00:14:50]: On edelleen.

Puhuja 2 [00:14:50]: Mä luulen, et se on edelleen näin.

Haastattelija 1 [00:14:52]: Joo.

Puhuja 2 [00:14:52]: Sit ESU tekee suoraan vaikuttamistyötä parlamenttii kohtaan, komissioo kohtaan, on edustettuna lukuisissa eri työryhmissä, jotka mieltii jotenki koulutuksen kehittämistä tai opiskelijoiden sosioekonomista statusta tai tasoa ja taloudellisia edellytyksiä ja kaikkee tätä. Eli hyvin pitkälti kiteytettynä ehkä ESU tekee aika lailla samoja asioita, kun mitä SAMOK:kin tekee, mutta ESU tekee sitä niin, että koko Euroopan Unioni ja koko Eurooppa on siinä niinku ns. sidosryhmänä ja yhteistyökumppanina. Sit tietysti ESU tekee myös jonkun näköstä globaalia yhteistyötä aina sillon tällön ja on UNESCO:ssa ja YK:ssakin.

Haastattelija 1 [00:15:37]: Tää oli kyl tosi hyvä tiivistys. Mä vois in tähän vähän jatkaa, että mitä ESU:s on viime aikoina puhuttu ja mitkä siel, toki nää just työryhmissä ja nää kaikki projektit työllistää sillee jatkuvasti, samoin ne sisästen dokumenttien tekeminen, liittokokoukset ja näin, mutta viime aikoina ollaan keskusteltu aika paljon tietenk i, no Venäjän hyökkäys Ukrainaan ja sen seurauksena solidaarisuus ja ukrainalaisten opiskelijoiden tilanne on keskusteluttanu paljon. Sen lisäksi on puhuttu paljon siitä, miten opiskelijat on voinu pandemian aikana ja sen jälkeen, mitä tukitoimia voidaan tarjota opiskelijoille. Tässä tietysti tosi hyvä on se, et voidaan jakaa tietoa eri jäsenten kesken, että mitä jossain maissa on vaikka saatu aikaseks, ni se aina on apu toiselle lobata toisessa maassa. Ja sit tietenk i, nyt ku meil on tää energiakriisiki tullu, wohoo, niin sen myötä keskusteluttaa opiskelijoiden asuminen ja ne asumiskustannukset, sähkön hinta, kaikki mikä tietenk i myös huonontaa opiskelijoiden asemaa. Inflaatioki vielä muuten siihen päälle.

Puhuja 2 [00:16:43]: Tää on muute asia, mitä me ei ehkä Suomes niin paljon ajatella. Toki tää energiakriisi vaikuttaa laajasti myös meihin ja energian hinnat ja kaikki vaikuttaa tähän opiskelijoiden toimeentuloon, mut Euroopassahan me ei käytetä kotitalouksissa juurikaan kaasua, mutta Euroopassa tosi tosi moni talous lämmitetään kaasulla. Ku kaasun syöttö loppuu, ni talot on kylmänä. Eli täs on paljon myös sellanen ulottuvuus, mitä me ei ehkä ajatellakkaan täällä, mikä kohdistuu vielä sitte näihin muihin eurooppalaisiin sisariimme, ketä siellä sitte on. Mutta mä väitän ehkä, et tän pandemian myötä ja kaiken nyt tietysti viel tää Venäjän hyökkäys Ukrainaan, ni tää on myös muuttanu ehkä vähän sitä suuntaa ESU:ssa niin, et me puhutaan niinku sä sanoitki Roosa hyvin, et viel enemmän ehkä solidaarisuudesta ja sellasesta niin sanotuista pehmeistä, nyt mä vähän täällä heittelen sormillani hapsuja, mutta niinku pehmeistä arvoista, kun taas ehkä siihen aikaan ku mä olin, ni puhuttiin tosi paljon laadunvarmistuksesta, rakenteista, koulutuksen rakenteista, tietysti koulutuksen maksuttomuus on ollu ikuisuusteema, joka on ESU:n ihan core bisnestä, et puolustetaan koulutuksen maksuttomuutta ja halutaan nähdä koulutus as a public good and a public responsibility, ja nää asiat. Ne on edelleen siellä ihan yhtä lailla core bisneksenä,

mut tietysti koska se ympäröivä oleva yhteiskunta muuttaa suuntaa, ni pitää myös muuttaa sitä omaa mistä me puhutaan ja mihin me vaikutetaan ylipäänsä.

Haastattelija 1 [00:18:21]: Kyllä. Tavallaan ne perusjutut on siel aika vahvasti, mut sit just se fokus muuttuu toki ympäröivän maailman mukaan.

Puhuja 2 [00:18:29]: Itse asiassa se vuosi, ku mä olin ESU:ssa, ku mandaattihan alkaa siis heinäkuun alusta 2013 ja sit se loppu kesäkuun lopussa 2014, ni siis silloin Venäjä, tai ensin tuli Ukrainassa vallankaappaus sinä vuonna. Opiskelijathan tän laitto liikkeelle ja silloin me nähtiin myös osittain tätä, vaikka se ei ollu niinku sota niinku tällä hetkellä käydään, mutta siel oli silloin tosi paljon friktioita, mitkä mä muistan tosi hyvin, koska mul on eräs äärimmäisen hyvä ystävä, joka oli silloin Ukrainassa opiskelijaliiton puheenjohtaja, että tää on aika lailla sillä tavalla nostalgista olla täällä juuri nyt.

Haastattelija 1 [00:19:13]: Ida haluatsä kertoa meille vähän mitä me nyt ollaan Ukrainan tilanteen kanssa tehty ESU:ssa, ku se nyt on tämmönen ajankohtanen?

Haastattelija 2 [00:19:19]: Se on ajankohtanen joo. Se oli jotenki, ku me alotettiin tää vuosi SAMOK:ssa ja mietittiin, et saadaan tehä kansainvälisiä asioita, ni ei mitenkään ollu sillee edes tiedossa, että tämmönen tulee tapahtumaan. Se on ottanu myös tosi paljon aikaa. Mutta hyvä esimerkki siitä miten opiskelijat tulee yhteen on se, et kun tämä tapahtui siel Ukrainassa, ni me heti tavattiin Ukrainan opiskelijoiden kattoliitto [UAS:n? 00:19:43] kaa ja ESU:n kanssa ja me puhuttiin siitä miten voidaan yhdessä Ukrainan opiskelijoita auttaa. Ja Ukrainan esimerkiksi naapurivaltioiden opiskelijat meni vapaaehtosesti sinne rajalle ollakseen tulkkeja ja kääntäjiä näille pakeneville ihmisille, ja apuna, et ne löytää sen paikan minne ne voi mennä, kun ne pakenee sieltä omasta maastaan. Me ollaan oltu mukana SAMOK:n kanssa tekemässä kannanottoja esimerkiksi just ESU:n kanssa ja me olemme levittäneet tietoa opiskelijoille siitä miten yksikin yksittäinen tekokin voi auttaa. Vaikka tämä vuosi on ollut aika rankkaa, niin on ollu tosi hienoa nähdä miten opiskelijat on auttaneet toisiaan ja miten me ollaan levitetty tietoa ja apua toisillemme. Se on ollu tosi hieno asia tehä ESU:n kanssa ja se on tosi hyvää ja tärkeätä työtä mitä ne tekee. Mut sä puhuit myös tosta koulutuksen laadusta ja se on myös ollu tänä vuonna iso agenda, ja varsinkin nyt kesällä. On olemassa monta maata missä esimerkiksi akateeminen vapaus ei ole samalla tavalla itsestäänselvyys kun täällä Suomessa, ja ESU haluaa nyt kartoittaa tämän ongelman voidakseen auttaa siihen kansainvälisesti ja varmistaa, että opiskelijoiden esimerkiksi poliittiset näkemykset eivät vaikuta heidän opintoihin. Tää on tosi kiinnostava siitä, et te olitte puhunu tästä jo silloin ja hienoa nähdä, että se menee eteenpäin, mutta joskus asiat ei mene yhtä nopeesti kun ehkä halutaan.

Puhuja 2 [00:21:09]: Täähän on ihan semmonen perus juttu, että ihan sama vastaavasti ku mä juttelen nykyisten SAMOK-laisten kanssa, niin ne asiat ja se agenda siellä on ihan sama, ku oli silloin 2012. Kehitys kehittyy, mut ne tietyt perusasiat on ja pysyy. Laadunvarmistus ja koulutuksen laatu ja sen varmistaminen on aina ollu ESU:lle tosi iso asia. Jos kattoo vähän ympärilleen, et mihin nää vanhat ESU-laiset ovat sitten päätyneet, niin ei tarvi mennä ku Brysseliin ja joka ikiseen koulutusinstituutioon siellä, ni siel on ESU-alumneja, ja tosi moni niistä työskentelee koulutuksen laadun parissa. Eli se on semmonen asia myös, missä ESU on ollu aina todella arvostettu kumppani.

Haastattelija 1 [00:21:56]: Kyllä, ja se näkyy vieläki tosi vahvasti, et se on se ESU:n core osaaminen niin sanotusti.

Puhuja 2 [00:22:02]: Kyllä. Tost Ukrainast on vie pakko sanoo se, et mun mielest just se miten, mä tietysti jonkun verran seuraan edelleen ESU:a ja ESU:n toimintaa ja mun koti tulee aina ole SAMOK:ssa ja ESU:ssa ja se ei poistu musta koskaan mihinkään, mut se mikä huomaa sillon heti kun tää Venäjän hyökkäyssota Ukrainaa kohtaan alko, niin sillon tuli se jotenki ESU:n solidaarisuus ja se yhteisö miten vahva se oikeesti onkaan, ni se taas nosti jotenki katseensa ja kaikki huomaa, et itse asiassa tää on just sitä.

Haastattelija 1 [00:22:38]: Just näin. Sä kerroitki jo Elin vähän, et mitä ESU:s oli agendalla sillon kymmenen vuot sitte. Tuleeks sul jotain viel mieleen erityistä, mitä sillon, ku sä olit hallituksessa, ni mikä siel sillon oli se?

Puhuja 2 [00:22:58]: No se oli EU-vaalivuosi. Eli me käytiin EU-vaalit. Ennen sitä varsinkin, ni ESU ei ollu tehny kovin paljon itse asiassa vaikuttamista parlamenttiin päin, minkä mä koen itse asiassa vähän huolestuttavana ja koin jo silloin. Mun mielestä ESU vois edelleen tehdä vielä enemmän vaikuttamista sinne parlamenttiin ja niihin päätöksentekijöihin siellä, et tehdään kyl tosi paljon yhteistyötä viranhaltijoiden ja komission kanssa ja näin, mut aika vähän tehtiin sitä poliittista vaikuttamistyötä. Sit oli EU-vaalivuosi ja mä itse asias vastasin ESU:ssa niist EU-vaaleista ja yritettiin sit ottaa semmonen vähän uus boosti siihen vaikuttamistoimintaan ja siihen, että me oikeesti tavattiin niitä maiden ehkä kärkiehdokkaita, komissaariehdokkaita, jotka oli ehdolla sitte myös komissaareiksi ja puheenjohtajapuolueita ja yritettiin viedä niit meidän tavoitteita ja sitä meidän sanomaa sinne läpi. Se oli tietysti aika mielenkiintosta tehdä vaalivaikuttamista ihan sillee siellä Brysselin ytimessä.

Haastattelija 1 [00:24:04]: No joo, mielenkiintost. Ja kohta meillä tulee taas Europarlamenttivaalit. Täähän on ollu kans yks sellanen juttu, mitä me ollaan SAMOK ja SYL on pitäny paljon esillä, että ESU vaikuttas nimenomaan sinne EU:n suuntaankin, koska ESU on läsnä siellä Brysselissä ja ESU:lla on, niin ku tos aiemmin todettiin, monissa komission työryhmissä myös paikka, et se on paljon helpompaa heidän tehdä sitä vaikuttamista kymmenien miljoonien opiskelijoiden äänellä, versus sitte se, että me Suomesta tavataan komissiota. Toki tavattiin tänäkin vuonna komission edustaja. Se oli ihan mukavaa, mutta sillon me voidaan puhua vaan suomalaisten korkeakouluopiskelijoiden.

Puhuja 2 [00:24:44]: Toisaalta mä ymmärrän ihan hyvin suomalaisest näkökulmast mä tiedän, et meillä on SAMOK:ssa ja SYL:ssä vahvoja lobbareita ja edunvalvonnan konkareita, jotka halua oikeesti vaikuttaa sinne suoraan päätöksentekijöihin ja siihen valmisteluun ja me koetaan se vähän vieraana se, että ESU ei oo sen kummemmin läsnä siinä parlamentaarikkojen arjessa, ei niin paljon tee sitä. Mä muistan, et moni mun hallituskumppani koki sen tosi outona, että mä olin niin paljon siellä, mul oli hirveen hyvät suhteet suomalaisiin meppeihin ja sitä kautta sitte poliittisiin ryhmittymiin. Mä kävin tosi paljon niitten sidosryhmätilaisuuksissa ja mulle hommattiin heti kulkulupa parlamenttiin lobbaristatuksella ja se oli mulle tosi luonnollista, koska sitähän me tehtiin myös SAMOK:ssa. Mutta ehkä täs on myös se taustalla, et pitää muistaa, et niinku sä sanoit, et ESU:lla on

jäsenliittoja 40 maassa, eli jäsenenä on paljon opiskelijoita sellasista maista, jotka ei oo EU:n jäseniä, jollon se koko core ei voi olla siin EU:ssa ja EU-vaikuttamisessa, vaikka se meille tuntuu oudolta. Mut siitähän se varmaan kumpuu jotenkin, että ei koeta sitä ehkä niin tärkeenä, ku mitä sitte toiset taas pitää. Ja sitte täs on myös sellanen ero, että monessa maassa ei tulis kuuloonkaan siis se, että tavataan päättäjiä. Opiskelijaliike tapaa päättäjiä? Ei missään nimessä. Se ei oo meiän tehtävä, se ei oo meiän työ, ja se ei oo oikee väylä vaikuttaa. Ja meillehän se on ihan siis tosi luonnollista, totta kai me juodaan kahvii ministerin kanssa ja sillä tavallahan vaikutetaan, ja parhaimmas tapaukses me istutaan siinä ja kirjojetaan se lakiesitys. Sitäki on tehty. Täs on tosi isoi kulttuurillisii eroi, johon me ehkä palataan vähän myöhemmin.

Haastattelija 1 [00:26:32]: Jep. Myös just seki, että minkä kokosia maita on, jos miettii Ranska, Saksa, vs. Suomi, et kuinka monia tahoja ja paljon ihmisiä jossain Saksassa on, ketkä haluaa tehdä sitä vaikuttamista, et mikä se mahdollisuus on päästä sinne ihan ydinpäättäjiin vaikuttaa.

Puhuja 2 [00:26:50]: Kyllä.

Haastattelija 2 [00:26:52]: No me ollaan täs aika paljon puhuttu täst just ESU:n jäsenyydestä, ja haluaisiks sä Roosa vähän avata meiän kuulijoille, että mitä se ESU:n jäsenyys oikeasti tarkoittaa meille SAMOK:lle?

Haastattelija 1 [00:27:01]: Joo. Tosiaan SAMOK:ssahan kansainvälinen vaikuttaminen voidaan jakaa useampaan osaan, suoraan EU-vaikuttamiseen ja sitte ESU-juttuihin, eli ESU-vaikuttaminen on tavallaan yks niistä. SAMOK liittyy ESU:un vuonna 1998, ja vielä tänäänkin me ollaan ainoa jäsenjärjestö, joka puhtaasti edustaa ammattikorkeakouluopiskelijoita. Siel on toki järjestöjä, jotka edustaa molempia, mutta suurin osa edustaa yliopisto-opiskelijoita, mikä on meille sillee aika, tai antaa meille aika ainutlaatuisen aseman ESU:ssa. Ja tosiaan mitä me tehään ESU:ssa, ni paitsi osallistutaan liittokokouksiin ja seminaareihin, ni me ollaan myös läsnä meille tärkeissä työryhmissä, joissa aina yhes työryhmäs käsitellään tiettyä asiaa. Ja tällä hetkellä me ollaan esimerkiks läsnä, tai oikeestaan nää ei oo vielä alkanu, mut tulee alkamaan ja me haettiin näit jäsenyyksiä, tänään sain muuten tietää, että päästiin toiseenkin jäseneksi, joten nää työryhmät käsittelee siis toinen näitä eurooppalaisia korkeakouluverkostoja, European Universities, joihin meillä on sitten ihan oma jakso, jossa keskitytään niihin, ja toinen käsittelee ESU:n kokouskulttuuria, josta on keskusteltu myös vuosien varrella hyvin paljon ja Elinillä siellä jo karvat nous pystyyn.

Puhuja 2 [00:28:20]: Haluun olla tässä. No ei.

Haastattelija 1 [00:28:23]: Ja tosiaan tän työryhmän ideana on se, että me tarkasteltas sitä kuinka raskas se kokouskulttuuri välillä on, varsinkin niille jäsenille, joissa on yksi edustaja paikan päällä. Ne päivät voi olla tosi pitkiä. Ja myöski sitte se, että ku niit kokouksia on tosiaan se kaks liittokokousta vuodessa, meilhän on esim. SAMOK:ssa yksi liittokokous vuodessa. Se on Suomessa tosi tyypillistä. Ni kuinka paljon myös työtä se vaatii sitte ESU:n hallitukselta ja sitte myös jäseniltä, ja myös ihan varoja. Se, et matkustaa paikan päälle ja kuinka monta edustajaa on varaa lähettää ja niin pois päin. Ni näitä asioita me tarkastellaan siellä. Mut tosiaan SAMOK:lle jäsenyys tarkoittaa paitsi sitä, et me saadaan vaikuttaa ESU:n

toimintaan ja kantoihin, ja toisaalt me saadaan ESU:lta oleellista tietoa, mut sen lisäksi niinku mä tos aiemmin totesin, ni me saadaan myös aika usein edustaa ESU:a paikoissa, joihin halutaan ammattikorkeakouluopiskelijoita edustamaan. Esimerkiks mä itse olin tämmösessä [Euroshen? 00:29:22] -vuosikonferenssissa, ja siinä ohjelmakomiteassa nyt tänä vuonna, niin pääsin siellä sitten ihan edustamaan tavallaan ESU:n puolesta kaikkia Euroopan ammattikorkeakouluopiskelijoita, mikä on silleen aika, antaa meille hyvän aseman. Mut hei, me ollaan nyt tässä rupateltu hyvä tovi ja mul ois tässä nyt tämmöinen viimeinen kysymys. Oli lämmittelykysymys ja tää on nyt tämmönen lopetuskyymys. Haluaisin kuulla kaikilta, myös itseltäni, että mikä on kenenkin paras ESU-muisto? Kuka halua alottaa? Mä voin alottaa, jos teilt ei tuu heti, koska mä mietin tätä ite. Mähän tulin SAMOK:iin töihin silloin, ku korona just alko. Mä ehin olee ehkä kuukauden ja sit alko tää koronapandemia. Joten mä olin tosi pitkään kaikissa ESU-tapahtumissa etänä. Nehän siirty kaikki etä, board-meeting:it, eli nää liittokokoukset, ja kaikki seminaarit ja kaikki. Sit, kun vihdoin tänä keväänä Pariisissa oli liittokokous läsnä ekaa kertaa pitkästä aikaa ja olin sit siellä, ni kyl se on ehdottomasti se paras muisto. Ja sielt ehkä myös viimeisin päivä, kun me siellä väännettiin ja me oltiin jo, meillähän tuli siis tämmöinen etä-jatkokokous, koska kaikkea ei saatu käsiteltyä. Mutta sit me saatiinki tää yks paperi käsiteltyä, mitä me aateltiin, et ei ehitä ollenkaa käsittelee. Sen jälkeen oli sitte ESU:n 40-vuotis vuosijuhlat. Ne oli semmosessa tosi ihanassa Pariisilaisessa miljöössä, missä on kuvattu myös tätä Emily in Paris -sarjaa, se oli meille markkinoitu näin, ni siel oli jotenki tosi kiva se tunnelma. Ja siel oli siis kaikkia vanhoja alumneja ja siel näky se historia ja kaikki. Se on mun paras ESU-muisto.

Haastattelija 2 [00:31:18]: Mä oon ite saanu ESU:sta paljon ystäviä. Mä melkeen vähän sillee hämmennyin siitä miten hyviä ystäviä mä oon saanu sieltä. Varsinkin Pohjoismaista, mul on siis pari kaveria, jonka kaa mä keskustelen sillai melkein viikottain, koska ne vaan pitää yhteyttä, koska me ollaan löydetty se joku meidän juttu. Ja SAMOK:lla ja SYL:llä oli kans vuosijuhlat nyt kesällä ja silloin mä tapasin pari näistä ihmisistä ja oli jotenki ihanaa miten voidaan, vaikka ei olla siellä ESU-miljöössä, ni me tullaan niin hyvin toimeen, et me voidaan jatkaa tätä meidän ystävyyttä myös sen ESU:n ulkopuolella. Se on ainaki tähän lähtien ollu se ehkä oikein paras muisto itselleni. Mutta mitä Elin, sul on varmaan niitä paljon?

Puhuja 2 [00:31:56]: Mul on niin paljon ja mä en tiedä, mä en pysty ehkä valitsee yhtä. Mut Ida tää on kyl just ehkä se, et herran jestas, mehän ollaan edelleen tekemisissä ja siit on melkein kymmenen vuotta oikeesti, ku mä olin ESU:n hallituksessa. Et siit on kymmenen vuotta, ku mä olin kentän jäsen ESU:ssa. Jotenki niinku ne ihmiset edelleen on aivan siis tosi rakkaita jotenki. Ja se, et sä tiedät oikeestaan, et ihan sama mihin Euroopan maahan menee, ni voi ottaa luurin kätee ja olla sillee moi, mä oon täällä, käydäks kahvilla? Sehän on aivan uskomaton juttu. Sit mä oon kokenu ihan valtavan hienoi juttui ja käyny valtavan siisteissä maissa. Okei, ennen kaikkea on nähny kokoustiloja, mutta on myös nähny muita. Mutta ehkä se yks parhaist hetkist oli ehdottomasti ESC, eli European Students Convention, joka käydään kaks kertaa vuodes myös ennen BM:ää, ni oli tämmöset seminaarit. Me oltiin siis Kyproksella syksyllä 2012 ja ESU vietti silloin 30-vuotisjuhliiaan, joten sielki oli paljon alumnei ja kaikkee. Se oli jotenki aivan mieletön, tietysti miljöö, oli lämmin. Me lähettiin sinne meidän KV-asiantuntija, sitte hallituksen jäsenen kanssa, Pauliinan ja Jyrin kaa lähettiin pari päivää aikasemmin ja oltiin sitte vähän lomalla siin ennen sitä. Meil oli ihan sika kivaa. Ensinnäki me kolmistaa siellä bondattiin ja sit sinne tuli ne kaikki muut, ja sit oli ne 30-vuotisjuhlat, ja ne kaikki alumnit. Just tää tunnelma ja se fiilis, mikä siel jotenki oli, oli aivan uskomaton. Mut sit

just ehkä tää BM Bucharestissa keväällä, jossa me juntattiin näit sääntöi, ni se oli mun eka kokemus. Mä muistan oikeesti sen, ku mä makasin siel huonees yöllä aivan rättiväsyneenä joskus neljältä aamuyöstä ku BM oltiin vihdoon laitettu sen päivän osalta pulkkaan ja tiedettiin, että kahdeksalt aamul ois eka vuoro mennä, ja sit makaa siin sängys ja on sillee aa tää on niin tätä, tätä mä haluan tehdä, mä en haluu koskaan lopettaa. Eli se eka BM tietysti. Sit se BM:ssä mut valittiin hallitukseenhan oli siis aivan uskomaton, Budapestis, se fiilishän on niinku vaaleissa ehdolla ja näin. Mut sit ehkä se viimesin muisto, joka on sillee vähän bitter sweet, mutta samalla ihan uskomattoman siistii, oli mun viimeinen BM, eli 2014 keväällä, jolloin sit valittiin uus hallitus. Mähän olin siis ehdolla varapuheenjohtajaks, mut en tullu valituks, ja toki se vaalitulok harmitti, mut sit silti oli vaa jotenki semmonen lämpö ja onnellisuus siitä, et on saanu kokee tätä juttuu näitten ihmisten kanssa. Jotenki, että aina sillan tällön sä häviit vaalei ja sä voitit vaalei, ja ne oli mun vaalit, mitkä mä hävisin, ja se jotenki harmitti ihan sika paljon juuri sillan, mut sit samalla mä olin vaan ihan valtavan onnellinen siitä, et mä oon saanu olla täs yhteisös kaks vuotta ja tehdä nää jutut. Se ei kyl koskaan unohdu. Me oltiin Viennassa, ensin Bratislavassa ja sit Viennassa, ni se oli kyl ihan jotenki uskomatont. Et ei mul oo sellast yhtä muistoo, mutta ystävii on sitäki enemmän.

Haastattelija 1 [00:35:30]: Monta muistoa tuli.

Puhuja 2 [00:35:32]: Kyllä.

Haastattelija 1 [00:35:33]: Mut hei ihanaa, tähän on hyvä lopettaa mun mielestä tää jakso. Joka jakso me ollaan pyritty lopettaa tämmösiin jotenki kivoihin muistoihin tai toiveikkuuteen tän maailman keskellä, niin tähän on hyvä lopettaa. Kiitos Elin, että olit meidän vieraana.

Puhuja 2 [00:35:49]: Kiitos, et mä sain tulla. Oli tosi kivaa.

Haastattelija 1 [00:35:51]: Ihanaa. Ja kiitos Ida co-hostaamisesta.

Haastattelija 2 [00:35:54]: Kiitos, kiitos.

Haastattelija 1 [00:35:56]: Ja joo, eipä muuta. Me lähetään tästä jatkaa päivää.

Haastattelija 2 [00:36:01]: Kyllä.

Haastattelija 1 [00:36:01]: Moi moi!

Puhuja 2 [00:36:01]: Moikka!

Haastattelija 2 [00:36:02]: Moi moi.

[äänite päättyy]